

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΣΕΙΡΑ: “ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ”,
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ο ΤΩΒΙΑΣ

(βιβλίον Τωβίτ)

Μεταξύ των αιχμαλώτων Ιουδαίων, που ήδη οδηγήθηκαν από τους Ασσυρίους εις την Νινευή, ήταν και ένας ευσεβής άνθρωπος που λεγότανε ΤΩΒΙΤ. Μαζί του είχε την γυναίκα του Άννα και το παιδί τους Τωβία. Ήταν και οι τρεις πολύ ευσεβείς και αγαπούσαν τον Θεόν. Έκαναν ελεημοσύνες πολλές, εβοηθούσαν τους αδυνάτους και προστάτευαν όσων μπορούσαν τους αδελφούς των Ισραηλίτας. Ο Τωβίτ μάλιστα, όταν μάθαινε ότι οι Βαβυλώνιοι εσκότωναν κανένα Ισραηλίτη και απαγόρευαν την ταφήν του, επήγαινε κρυφά, έπαιρνε το πτώμα, το έπλυνε, όπως εδιέτασσε ο μωσαϊκός νόμος, και το έθαπτε. Ύστερα όμως από κάμποσον καιρό ο ευσεβής Τωβίτ έπαθε ένα δυστύχημα. Αιφνιδίως ετυφλώθηκε και εβυθίστηκε σ’ ένα βαθύ σκοτάδι. Πήγε σε γιατρούς, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να τον θεραπεύση. Φαντασθήτε τώρα την λύπην του αγαθού Τωβίτ, καθώς και της γυναίκός του και του παιδιού του! Δεν ημπορούσε πλέον ο Τωβίτ να εργασθή και να βοηθήση ούτε τους αδελφούς του Ισραηλίτας, ούτε ακόμη και την οικογένειάν του. Τι να κάμουν τότε; Έπρεπε κάποιος άλλος να εργασθή για να βγάξουν τα έξοδά των. Ανέλαβε λοιπόν να εργάζεται η γυναίκα του Τωβίτ, η Άννα. Έγενθε μαλλιά με τα οποία οι γυναίκες έφτιαναν διάφορα ενδύματα και με την εργασία αυτή έβγαζαν ολίγα χρήματα, που μόλις τους έφθαναν δια να ζουν.

Στην φτώχεια τους αυτή θυμήθηκε ο Τωβίτ ότι είχε δανείδει πρό ετών ένα αρκετά μεγάλο ποσόν χρημάτων σε κάποιον Γαβαήλ που κατοικούσε σε μια μακρυνή πόλι, εις του Ράγους της Μηδίας.

Αν είχαμε τα χρήματα αυτά, είπε ο Τωβίτ, θα ημπορούσαμε να ζούμε καλά και να μην υποφέρουμε. Προσκαλεί λοιπόν το παιδί του, τον Τωβία και του λέγει:

- Παιδί μου, βλέπεις τη δυστυχία που μας βρήκε. Αλλά τώρα θυμήθηκα ότι, τότε που είχαμε κι εμείς χρήματα, είχα δανείσει του Γαβαήλ εις τους Ράγους της Μηδίας ένα ποσόν χρημάτων. Πρέπει λοιπόν, παιδί μου, να κάμης ένα ταξείδι να πας εις την πόλιν αυτήν να βρής τον Γαβαήλ και να του ζητήσεις να σου δώση τα χρήματά μας.

- Καλά πατέρα, όπως λες θα κάμω. Πως όμως θα με πιστέψη ο Γαβαήλ ότι είμαι παιδί σου, δια να μου δώση τα χρήματα;
- Έχεις δίκαιον. Αλλά θα σου δώσω εγώ την απόδειξιν που έχει υπογράψει και έτσι θα σε πληρώση. Αλλά πρέπει να βρής και κάποιον να πάτε μαζί, δια να σου δείξη τον δρόμον, διότι μόνος σου μπορείς να χαθής. Πήγαινε, λοιπόν, παιδί μου εις την αγοράν να ιδής μήπως βρής κανέναν που να έχη ταξιδεύσει προς εκείνα τα μέρη, δια να σου δώση πληροφορίες.

Μόλις ο Τωβίτ βγήκε εις την αγοράν, βρίσκει εμπρός του έναν άνθρωπον με φυσιογνωμία πολύ σεβαστή και συμπαθητική. Τον πλησιάζει ο Τωβίας και του λέγει: - Θέλω να πάω εις τους Ράγους της Μηδίας, όπου

έχω κάποια δουλειά. Μήπως ξέρεις να μου δώσεις πληροφορίες ή μήπως μπορείς να με συντροφεύσεις έως εκεί; δια τον κόπον σου θα σε πληρώσωμε καλά.

- Ειξεύρω καλά το δρόμο και έρχομαι ευχαρίστως μαζί σου, απήντησε ο άγνωστος άνθρωπος.

Πήγαν αμέσως εις τον Τωβίτ και εκανόνισαν τα του ταξιδιού. Ο Τωβίτ με την Άννα ετοίμασαν τον Τωβία, του έδωκαν τρόφιμα δια το ταξίδι και την απόδειξι και έτσι ο Τωβίας με τον σύντροφό του ξεκίνησαν το πρωί πεζί.

Το απόγευμά έφθασαν εις τον Πίγρι ποταμό και κάθησαν να ξεκουρασθούν. Ο Τωβίας πήγε σε μια άκρη να κολυμπήση. Αλλά σε λίγο βάζει τις φωνές και ζητεί βοήθεια. Τι συνέβαινε; Ένα μεγάλο ψάρι παρουσιάσθηκε κοντά του και ήθελε να τον φάγη. Ο σύντροφός του όμως τρέχει κοντά του και του φωνάζει:

- Μη φοβάσαι! Πιάσε καλά το ψάρι και τράβηξέ το αμέσως έξω. Αυτό έκαμε ο Τωβίας και σε λίγο το ψάρι, ένα πολύ μεγάλο ψάρι, ήταν εις την ξηρά.
- Σχίσε του την κοιλιάν του, του λέγει ο σύντροφός του, και πάρε την καρδιά, το σηκότι και την χολήν του και φύλαξέ τα, διότι θα μας χρειασθούν.

Ο Τωβίας έκαμε ό,τι τον διέταξε ο Αζαρίας (έτσι λεγότανε ο συνοδοιπόρος του). Έκοψαν ύστερα ένα κομμάτι ψάρι, το έψησαν και έφαγαν με μεγάλη όρεξι.

Την άλλη μέρα ξεκίνησαν πάλι πρωί το ταξίδι εβάστησε μέρες. Όταν πλησίαζαν να φθάσουν εις την πόλιν Εκβάτανα, λέγει εις τον Τωβία ο Αζαρίας:

- Εδώ εις τα Εκβάτανα μένει ένας συγγενής σου, ο Ραγουήλ. Το βράδυ λοιπόν θα μείνουμε εις το σπίτι του. Εδώ θα μας χρειασθή η καρδιά και το σηκότι του ψαριού. Διότι ο Ραγουήλ έχει κόρη που την βασανίζει ένα δαιμόνιο. Εσύ λοιπόν θα κάνης την καρδιά και το σηκότι του ψαριού επάνω σε στάχτη θυμιαμάτων και αμέσως με την δύναμιν του Θεού το δαιμόνιον θα φύγη.

Εκεί ο Τωβίας έκαμε όπως του είπε ο Αζαρίας. Και το δαιμόνιον έφυγε. Φαντασθήτε τώρα την χαράν του Ραγουήλ. Ύστερα από το καλό αυτό εκράτησε τον Τωβία και τον σύντροφόν του εις το σπίτι και τους περιποιήθηκε πολύ. Αποφάσισε μάλιστα και έδωκε την κόρη του γυναίκα εις τον Τωβία. Αλλ' ο Τωβίας βιαζότανε να πάη εις τους Ράγους δια να εισπράξη τα χρήματά του. Τότε όμως ο καλός σύντροφος φάνηκε πρόθυμος να πάη μόνος του και να φέρη τα χρήματα. Αυτό πράγματι και έγινε και ύστερα από λίγες ημέρες γύριζε ο Αζαρίας με τα χρήματα. Αμέσως τότε ο Τωβίας με την γυναίκα του και σύντροφόν του ανεχώρησαν και σε λίγες ημέρες ο Τωβίας αντίκρυσσε το πατρικό του σπίτι. Πόση ήταν η χαρά τους δεν περιγράφεται όταν, κατά διαταγήν του Αζαρία, άλειψε ο Τωβίας με την χολήν του ψαριού τα μάτια του πατέρα του Τωβίτ. Αμέσως τότε τα θολά μάτια εκαθάρισαν και ο τυφλός Τωβίτ έβλεπε καθαρά!

Ύστερα από την μεγάλην αυτήν χαράν, η πρώτη σκέψις του Τωβίτ ήταν να πληρώσουν τον καλόν σύντροφον του παιδού των, εις τον οποίον ώφειλαν όλη εκείνη την ευτυχία. Εκάλεσαν λοιπόν τον Αζαρία και του λένουν:

- Είναι δίκαιον να σου δώσουμε από τα χρήματα που εφέρατε. Πάρε λοιπόν τα μισά χρήματα και πήγαινε εις την ευχήν του Θεού.

Αλλά τότε ο Αζαρίας τους παίρνει ιδιαιτέρως και τους λέγει:

- Εγώ δεν είμαι άνθρωπος, όπως με νομίζετε. Είμαι ο Άγγελος Ραφαήλ!

Μόλις άκουσαν αυτά ο Τωβίτ και Τωβίας εταράχθηκαν και από το φόβο τους έπεσαν κάτω! Αλλ' ο άγγελος εξακολούθησε:

- Μη φοβήσθε! Με έστειλε ο Άγιος Θεός να σας βοηθήσω, διότι πάντοτε τον υπακούετε και προσεύχεσθε

εις Αυτόν. Εξακολουθείτε λοιπόν να τον φοβήσθε και να εκτελήτε το θέλημά του και θα είναι πάντοτε προστάτης και βοηθός σας, και έγινε άφαντος!

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Ωστε ο Αζαρίας, που έκαμε τόσα καλά εις την οικογένεια του Τωβίτ, τι ήταν; - (...) – Μάλιστα, άγγελος που τον είχε στείλει ο Άγιος Θεός. Μπορείτε να μου πείτε με τη σειρά τι και τι έκαμε ο Άγγελος του Αγίου Θεού δι' αυτούς;

- 1) Ωδήγησε τον Τωβία εις το άγνωστο μέρος και τον έφερε πίσω χωρίς να πάθη κανένα κακό.
- 2) Τον εγλύτωσε από το μεγάλο ψάρι.
- 3) Εφρόντισε να γίνη καλά η κόρη του Ραγουήλ, δηλαδή η γυναίκα του Τωβία.
- 4) Πήγε και εισέπραξε αυτός τα χρήματα και έφερε πίσω τον Τωβία εις το σπίτι του, και
- 5) Εφρόντισε και δια τον τυφλόν Τωβίτ, δια να γίνη καλά.

Ωστε με τι επροστάτευσε ο Άγιος Θεός την οικογένεια αυτή; - (...) – Κι τι μας διδάσκει το σημερινό μάθημα;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Ο Άγιος Θεός μας προστατεύει με αγγέλους.

ΡΗΤΟΝ: «Τοις Αγγέλοις εντελείται περί σου του διαφυλάξαι σε». (Ψαλμ. 90,11)

Τώρα που ακούσατε, παιδιά, πόσα καλά έκαμε ο Άγγελος του Θεού εις τον Τωβία, τι θα θέλατε και σεις δια τον εαυτό σας; - (Να μας φυλάει ο Άγγελος). Μάλιστα. Σε κάθε κίνδυνο έχουμε ανάγκη να μας φιλάνε οι άγιοι Άγγελοι. Και δι' αυτό το λόγο η Εκκλησία έχει μία ιδιαίτερη προσευχή, με την οποίαν ζητάμε να μας φυλάη άγγελος. Μήπως την ξεύρη κανείς την προσευχήν αυτή; - (Άγγελον ειρήνης κ.λ.π. Ας εξηγηθή δι' ολίγων η έννοια της αιτήσεως αυτής). Και πράγματι ο Πανάγαθος Πατέρας μας, ο Άγιος Θεός, κοντά σε κάθε καλόν χριστιανόν έχει έναν άγγελον φύλακα. Ο Άγγελος αυτός είναι πάντοτε κοντά μας και μας παρακολουθή. Χωρίς ημείς να τον βλέπουμε, και να μας φυλάει από διαφόρους κινδύνους. Προσέχετε υμών, παιδιά, να μη λυπείτε ποτέ αυτόν τον σύντροφόν μας, τον Άγιον Άγγελον του Θεού. Καταλαβαίνετε πότε αυτός λυπάται; - (Όταν κάνουμε αμαρτίες) Μάλιστα! Όταν βλέπη και ακούη τα παιδιά να λένε ψέματα, να έχωμεν κακούς φίλους... κ.λ.π. Πόσο λυπάται! Και πόσον χαρούμενος είναι, όταν βλέπη καλά παιδιά που αγαπούν τον Θεόν και κάνουν το θέλημά Του.

